

„GRABARCZYK GRABARZEM POLSKIEJ KOLEI!”

10 lutego 2011 r. o godzinie 11 około trzysta osób zatrudnionych w spółkach PKP, protestowało przed Dworcem Głównym w Katowicach przeciwko rządowej polityce wobec Grupy PKP. To już trzeci informacyjny wiec-manifestacja zorganizowany przez Komitet Protestacyjno-Strajkowy, w skład którego wchodzi największe kolejarskie organizacje związkowe: Konfederacja Kolejowych Związków Zawodowych (OPZZ), Federacja Związków Zawodowych Pracowników PKP (FZZ), Sekcja Krajowa Kolejarzy NSZZ „Solidarność”.

Poprzednio wiece odbyły się 3 lutego w Krakowie i 8 lutego w Bydgoszczy.

Tradycyjnie manifestacja odbywała się pod hasłem „Grabarczyk grabarzem polskiej kolei”. Związkowcy po raz kolejny przypomnieli swoje postulaty, które złożyli do premiera i ministra infrastruktury w czasie manifestacji w Warszawie 28 września 2010 r.

- Jeździmy na starym taborze, a bez nowych lokomotyw i wagonów będzie tylko gorzej. Zmiany trzeba zrobić od góry, bo my na to, co się dzieje, mamy niewielki wpływ. Staramy się jak najlepiej robić swoją robotę, ale i tak złość pasażerów często skupia się na nas – mówił jeden z manifestujących kolejarzy, który jest kierownikiem pociągu. - W niektórych miejscach stan torowisk jest tak zły, że wstyd wozić ludzi. Między Bytomiem a Tarnowskimi Górami szybciej niż 30 km na godzinę pociąg nie pojedzie - krzychał kolejny związkowiec.

Protestujący przynieśli gwizdki, trąbki oraz trumnę, mającą symbolizować los PKP po reformie. Przynieśli także transparent z napisem Demonstrantom towarzyszyła kolejarska orkiestra z Tarnowskich Gór.

Protestujący domagali się uwłaszczenia terenów należących przed wojną do PKP, oddłużenia spółki oraz zakupu nowoczesnych wagonów dla pasażerów.

Związkowcy domagali się także zrezygnowania z rządowych planów likwidacji publicznej kolei regionalnej, międzywojewódzkiej i towarowej.

- Ten bałagan, do którego doszło w grudniu nie jest winą maszynistów, kierowników pociągów czy dyżurnych ruchu. A to nas wyszydza za ten eksperyment na polskiej kolei – mówił do manifestujących Leszek Miętek, przewodniczący Branży Transport OPZZ, szef Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce.

PRACODAWCY MUSZĄ PŁACIĆ!

8 lutego 2011 r. w Głównym Inspektoracie Pracy odbyło się pierwsze posiedzenie zespołu roboczego ds. niewypłacania wynagrodzeń lub nieterminowego wypłacania wynagrodzeń.

Posiedzenie zespołu roboczego było kontynuacją ustaleń, jakie zapadły 28 grudnia 2010 r. na spotkaniu szefów central związkowych z Głównym Inspektorem Pracy. Wskazano wówczas, że proceder niewypłacania wynagrodzeń lub nieterminowego ich wypłacania jest narastający i należy zająć się tym problemem (pisaliśmy o tym szczegółowo w „Kronice związkowej” nr 181/2010).

Posiedzenie zespołu miało charakter ogólnej dyskusji o dalszym trybie pracy. W spotkaniu z ramienia OPZZ brali udział: Renata Górna (Zespół polityki społecznej, ubezpieczeń i rynku pracy OPZZ) i Paweł Śmigieński (Zespół prawny OPZZ) oraz przedstawiciele strony związkowej (po 1 osobie: NSZZ „S”, FZZ i ZZ „Budowlani”) i przedstawiciele strony pracodawców (po 1 osobie: Pracodawcy RP, BCC i PKPP „Lewiatan”). Posiedzenie prowadziła zastępca GIP Anna Tomczyk.

Początkowo strona pracodawców próbowała podważyć wyniki dotychczasowych kontroli PIP w tym obszarze, wskazując, iż są one wycinkowe i nie oddają skali zjawiska. Proponowali przeprowadzenie kompleksowego badania w jakich branżach oraz w jakiej skali występuje zjawisko niewypłacania wynagrodzeń. Strona związkowa miała odmienne zdanie. Przed-

stawiciele OPZZ stanęli w obronie PIP jako instytucji, której wyniki kontroli nie powinny podważane, wskazując, iż problemu nie należy bagatelizować a wręcz go nagłaśniać. Przypomnieliśmy także jakie propozycje przedstawiał przewodniczący OPZZ na grudniowym spotkaniu z udziałem Głównego Inspektora Pracy i szefów central związkowych.

W ogólnej dyskusji wszyscy wspólnie zgodzili się co do konieczności uproszczenia procedury ubiegania się o wypłatę zaległych wynagrodzeń ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP). Co do innych propozycji - będą wymagały negocjacji w trakcie prac zespołu na dalszych jego etapach, po przedstawieniu konkretnych propozycji każdej ze stron. Pracodawcy m.in. wskazywali na konieczność zmian w prawie pracy - np. w przepisach o czasie pracy, które mają decydujący wpływ na ustalenie wysokości wynagrodzenia i są różnie interpretowane. Ze strony związkowej powtarzały się argumenty na temat zaostżenia niektórych sankcji za niewypłacanie świadczeń m.in. wprowadzenia odsetek od zaległych świadczeń, uznania niewypłacania pensji za przestępstwo, a nie wykroczenie czy przedstawiania informacji o niezaleganiu z wynagrodzeniami w sytuacji przystępowania do publicznych przetargów.

Dyskusja w pewnych fragmentach odnosiła się też do konieczności podjęcia działań o charakterze promocyjnym i prewencyjnym w obszarze niewypłacania wynagrodzeń (propozycje PIP w tym zakresie zapraszające do współpracy zostaną przedstawione partnerom społecznym w niedługim czasie).

Na zakończenie dyskusji ustalono:

1. będą kontynuowane prace zespołu roboczego,
2. w ciągu 7-10 dni Państwowa Inspekcja Pracy prześle do członków zespołu bardziej szczegółowe wyniki kontroli wraz z wnioskami z niej wynikającymi (materiał - baza pomocna do dalszych etapów pracy)
3. do końca lutego br. poszczególne strony prześlą na piśmie i prześlą propozycje bądź zmian legislacyjnych bądź rekomendacje w których obszarach należy zmienić prawo zapobiegające procederowi niewypłacania wynagrodzeń

RG, PŚ

WARSZTATY NEGOCJACYJNE W TORUNIU

W dniach 8-9 lutego 2011 r. w Toruniu odbyły się I Warsztaty Negocjacyjne realizowane w ramach projektu pt. „Stosunki przemysłowe w nowych krajach członkowskich – przyczyny niskiego uzwiązkowienia i jego trendu spadkowego w stosunku do UE-15” przez NSZZ „Solidarność” ze środków finansowych Komisji Europejskiej DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans. Do udziału w warsztatach zostali zaproszeni przedstawiciele organizacji partnerów społecznych reprezentowanych w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

OPZZ ze względu na ważność tego tematu dla związków zawodowych nadało udziałowi naszych przedstawicieli w warsztatach wysoki priorytet. Uczestniczyło w nich dwóch członków Prezydium OPZZ i jednocześnie przewodniczących struktur branżowych OPZZ: Sławomir Redmer (członek Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i przewodniczący Federacji NSZZ Pracowników Łączności w Polsce) i Bolesław Bartnik (wiceprzewodniczący Federacji NSZZ Przemysłu Lekkiego) oraz Janusz Gołąb koordynator Zespołu Organizacyjnego OPZZ (sekretarz Prezydium Trójstronnej Komisji).

Podstawą dyskusji partnerów społecznych w trakcie dwudniowych warsztatów było opracowanie, prof. Jerzego Wrątnego z Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, pt. „Przyczyny spadku uzwiązkowienia w Polsce na tle sytuacji w innych krajach postkomunistycznych. Zagrożenia i propozycje zmian” (Opracowanie zostało przekazane przewodniczącym ogólnokrajowych organizacji członkowskich OPZZ i przewodniczącym wojewódzkich struktur terytorialnych). Warsztaty były ciekawym forum wymiany poglądów na przyczyny niskiego uzwiązkowienia pomiędzy przedstawicielami central związkowych i organizacji pracodawców. Posłużyły też do wyciągnięcia wniosków służących poprawie stosunków przemysłowych w naszym kraju. Następane warsztaty w marcu br. **JG**

NOWY NUMER ZWIĄZKOWCA.OPZZ

Ukazał się numer 3/2011 dwutygodnika „Związkowiec.OPZZ”. Przeczytacie w nim m.in. wyczerpujący materiał doradczy dotyczący sprawnego kierowania organizacją związkową. Autor artykułu jest naukowcem, który od wielu lat bada problematykę kierowania zespołami ludzi. Doc. dr. hab. Waldemar Stelmach pisze m.in.: „Rozeznanie wymaga, co najważniejsze, braku zarozumiałości (...a co oni mi tam, panie, będą truli, ja tu kieruję x lat, to wiem lepiej, nie?... To tylko teoria, w praktyce jest zupełnie inaczej.... No to niech tu przyjdą i znajdą lepsze rozwiązanie itd.), a efektem rozpoznania ma być sposób kierowania dostosowany do aktualnej, wiadomej sytuacji zewnętrznej i wewnętrznej, technologicznej, organizacyjnej, finansowej, personalnej...”

W numerze przeczytacie również kolejną, drugą już część porad dla związkowców z serii „Jak rozmawiać z dziennikarzem?”. Z lektury najnowszego „Związkowca” dowiemy się również jakie warunki muszą zostać spełnione, by wszczać spór zbiorowy.

W numerze trzecim opublikowano także drugą część wywiadu z prof. Leokadią Oręziak zatytułowanego „OFE to przemiał pieniędzy, a nie tworzenie bogactwa.”.

Wstępniak zaś Bojan Stanisławski – redaktor naczelny pisma – i Wojciech Figiel – sekretarz redakcji – poświęcili sytuacji na Białorusi.

Zapraszamy do lektury i prenumeraty „Związkowca.OPZZ”!

